

Istoria căilor ferate maramureșene începe odată cu primul tren, ce a ajuns la Sighet pe data de 19 noiembrie 1872. Lucrările la linia MÉKV de pe ruta Debrecen-Valea lui Mihai-Satu Mare-Halmeu-Craia-Sighet, lungă de 220 km, au început în 1868, ultimul tronson fiind terminat pe 19 noiembrie 1872 (când un tren de probă a parcurs întreaga distanță) și inaugurat oficial la data de 4 decembrie 1872.

În acest fel Maramureșul a părăsit evul mediu, intrând în era industrială și a devenit conectat rapid (în 1906 acceleratul Sighet-Budapesta făcea 12 ore) cu restul imperiului, vechile și lentele poștalioane devenind istorie.

Tot odată, această cale ferată servea la transportarea spre inima imperiului a sării și lemnului, care anterior erau cărate în condiții periculoase cu plutele și navele mici pe Tisa.

De acum portul de la Cămara-Sighet a început să fie abandonat, a fost deschisă o nouă moară de sare și mai multe fabrici de cherestea și mobilă, Maramureșul începând să se dezvolte accelerat.

În imagine, locomotiva marca StEG purtând numele orașului Sighet (M-Sziget), care, alături de locomotivele Máramaros, Tisza și altele, a circulat pe liniile ferate maghiare în anii 1860-1870.

AUTOR: TEOFIL IVANCIUC